

TIL CHR. ERICHSEN.

[UB. vers. 78]. -

F.N. → Chr. Erichsen

1924, nov. ~~19~~25/11.

Takker ja til invitasjonen til Kbh. d.1. fredag
(også i Studentestiftelsen).

Arne og Koll.

0

TIL CHR. ERICHSEN.

25/11 1924

Kjære Hr. Erichsen,

Endelig ser jeg mig istann til aa faa litt mer overblikk over fremtiden og saaledes aa kunne svare paa Deres elskverdige brev av 11 ds. Jeg forstaar derav at det mest ønskelige var at jeg skulde komme til Kjøbenhavn før mitten av desember, og jeg finner nu at jeg kunde være istann til aa komme før den tid, enten i neste uke, en av dagene mellom 3. og 6. desember, men dett ble kanskje for kort tid for Dem aa faa ordnet et møte paa, saa det var vel bedre om jeg kom i tiden mellom 8. og 13. desember. I tilfelle blir jeg muligens nødt til aa være tilbake her den 13., men dette vet jeg ikke sikkert. Jeg vet ikke om det blir tid nok for Dem til aa faa ordnet et møte som ønsket til nevnte tid. Hvis dette ikke er mulig, kan jeg sansynligvis ogsaa komme i første halvdel av januar, som De ogsaa nevner som en brukbar tid, men saavitt jeg forstaar mindre ønskelig.

Det er overordentlig elskverdig av Dem aa ville ha mig der nede i flere dage, men dette er jeg bange for blir vanskelig, da det er saa mange andre ting som ogsaa skal gjøres, men jeg haaber da ialfall aa kunne være et par dage.

Nu har Studenterforeningen (eller Studentersamfunnet?) ogsaa ønsket aa faa mig til aa tale, mens jeg er i Kjøbenhavn, og det kunde jeg nok gjøre, hvis det kan ordnes. Jeg bad vedkommen de om aa henvenne sig til Dem, da De vilde vite naar jeg kom til Kjøbenhavn. Jeg vilde være taknemlig om De kunde la mig vite snarest mulig, naar det passet at jeg kom, og hvilket emne man ønsker jeg skal tale om.

Min hustru takker meget for Deres venlige inbydelse, og hun haaber aa kunne komme sammen med mig. Desverre maa jeg slutte her, da jeg blir avbrutt.

Mange hilssener. Haaber snarest aa høre fra Dem.

(Usignert avskrift.)

0